

посланичку неодговорност треба посматрати шире, тако да она не покрива само послаников говор и глас, него се односи и на његов рад у целини па искључује и одговорност за оне поступке који нису глас и говор. То што посланик ужива овај имунитет не значи да је он неодговоран у апсолутном смислу јер, како каже Слободан Јовановић, ако посланик не одговара за своје радње у парламенту пред редовним судовима, он ипак одговара дисциплински пред парламентом. Ова посланичка неодговорност постоји само у интересу обезбеђења слободе расправе у парламенту па зато то и није нека лична привилегија коју посланик може да користи неограничено. Ако би посланик ту слободу говора користио неограничено, ако би је злоупотребио, тада би дошао под удар дисциплинске одговорности па би према њему биле примењене одговарајуће дисциплинске мере. То произилази из аутономног права парламента да врши дисциплинску власт над посланицима и то су формалне и материјалне границе слободе говора посланика, постављене пословником парламента.

Према томе, ова посланичка неодговорност не ограничава парламент да својим пословником регулише начин вршења посланиковог права говора и изражавања мишљења као и да према недисциплинованим посланицима изриче дисциплинске мере предвиђене самим пословником. Такво изрицање дисциплинских мера посланику не сматра се повредом његовог имунитета, већ се на то гледа као на средство обезбеђења нормалног рада и функционисања парламента. Пословници парламента (као нпр. Пословник Народне скупштине Републике Србије) предвиђају различите дисциплинске мере према неодговорним посланицима, почев од опомене па преко одузимања речи све до удаљења са седнице и изрицања новчане казне. Ван ове дисциплинске одговорности посланици су правно (кривично и грађански) неодговорни за свој рад у парламенту и та неодговорност се односи само на акте, радње, говоре (изражено мишљење) које посланик учини у вршењу своје посланичке функције, док за своје радње, говоре и остале поступке ван парламента одговара нормално као и сваки други грађанин. Како посланик овај имунитет ужива само у парламенту, то подразумева да његово мишљење и говор треба да су јасно изражени на седници парламента а такође и глас који даје мора да се односи на питања која спадају у надлежност парламента и о којима он одлучује. Овај имунитет неодговорности није временски ограничен и он штити посланика трајно, и по истеку његовог мандата а за оно што је радио (и урадио) у току свог мандата. Посланичка неодговорност је